

framställning till Ålands landsting med anledning av särskilda befattningar vid landskapsstyrelsen.

Uti en till Landstinget avlåten, den 5 sistlidne februari dagtecknad framställning har Landskapsnämnden, med anförande tillika av de enligt Nämndens mening synnerligen vägande skäl, som i framställningen återfinnes, dels gjort Landstinget uppmärksamt på de svårigheter, för att icke säga omöjligheter, vilka stå i vägen för landskapssekreterarbefattningens besättande med en härför kompetent jurist, så länge nu gällande lönevillkor icke rättats i överensstämmelse med vad för närvarande är fastställt för republikens tjänstemän, dels även framhållit att på grund av den synnerligen krävande beskaffenheten av sekreterarens göromål i förening med den betydligt ökade arbetsbördan som påvilar landskapsstyrelsen, sekreterar- och kamrerarbefattningarna ej vidare kunna tänkas förenade hos en och samma tjänsteman, varför även anslag för en särskild kamrerarbefattning av Landskapsnämnden äskades. Därhos upplyste Landskapsnämnden om att mängden av ärenden och handlingar, som å landskapsstyrelsen hopats, nödvändiggjorde anvisande av anslag för avlönande av en ^{ännu vidare}registrator dock (på extra st

Denna Landskapsnämndens framställning tillkom på grund av de erfarenheter, som efter det landskapet övertagit förvaltningen av landskapets vägar och färjor samt statens jordegendomar under förloppet av en knapp månad redan gjorts. Sedan dess har omständigheternas

tryck ytterligare kraftigt understrukit nödvändigheten av snabba åtgärders vidtagande i av Landskapsnämnden anført syfte.

Den ånyo lediganslagna förenade sekreterar- och kamrerarbefattningen vid landskapsstyrelsen har, såsom av Landskapsnämnden förutsades, och ehuru de kungjorda kompetensvillkoren ej äro högre, än att hundratals jurister inom landet fylla desamma, icke kunnat tillsvidare besättas, enär den enda person, som ansökte tjänsten, vid företagen närmare undersökning befunnits fullkomligt olämplig härföre. Då ett ytterligare ledigansläende av ifrågavarande befattning enligt Landskapsnämndens övertygelse endast vore egnat att ytterligare åsaka landskapet dryga och onödiga kostnader, har Nämnden ansett sig böra avstå härifrån och interimistiskt besatt sekreterarposten med den bäst kvalificerade härför tillgängliga kraft, som inom landskapet stått att uppdriva.

Landskapsnämnden har uti sin berörda tidigare framställning till Landstinget starkt betonat nödvändigheten av att till landskapssekreterarbefattningen bör utses såvitt möjligt endast en synneligen väl kvalificerad jurist. Att sådant är nödvändigt torde väl utan vidare framgå av det faktum, att å landskapsstyrelsen ankommer att handlägga ärenden, vilka tidigare omhänderhafts av icke mindre än 13 olika centrala ämbetsverk och ministerier, vilka ju för beredning av ärendena haft att tillgodogöra sig arbetskraften hos särskilt härför utbildade arbetskrafter.

Tyvärr synes icke medvetandet om betydelsen för landskapet att

kunna i sin tjänst fästa en framstående person som sekreterare lyckats tränga igenom ^{här} Landstinget; åtminstone har Finans- och ekonomieutskottet icke kunnat härom bilda sig en övertygad mening. Visserligen har ju Utskottet - att döma av dess av Landskapsnämnden tillhandakomna betänkande N:o 5 - funnit nödvändigt föreslå anslag för åtskiljande av sekreterar - och kamrerarbefattningarna, men å andra sidan har det samma ansett det för de förenade befattningarna anslagna lönebeloppet vara fullt betryggande för erhållande av en lämplig sekreterare till Landskapsnämnden. Varpå Utskottet stöder denna sin uppfattning, är för Landskapsnämnden omöjligt att ens gissa sig till; så mycket mindre som de försök, vilka av Landskapsnämnden på privat väg i dylikt syfte genom framställda förfrågningar på olika orter i landet gjorts, totalt misslyckats.

I detta sammanhang tillåter sig Landskapsnämnden anmärka, att densamma för att icke ^{förklamma} åvägabringa en fullständig stockning av ärendenas gång inom landskapsstyrelsen funnit nödvändigt att åtskilja sekreterar- och kamrerarbefattningarna, och med stöd av § 17 i lagen om Ålands landskapsförvaltning, som tillägger Landskapsnämnden befogenhet att härom besluta, vidtagit härav påkallad åtgärd genom antagandet av tjänstförrättande kamrerare. Den av sagda åtgärd förorsakade utgiften har Landskapsnämnden nödgats påföra sina dispositionsmedel, intill dess Landstinget härföre anvisat behövligt belopp. Åtgärden har såsom nämnts föranletts av oavvisliga nödvändighetskrav, enär arbetet inom landskapsförvaltningen eljest helt och hållet stagnerat. På

samma sätt har Landskapsnämnden även, då anslaget för renskrivning visat sig alldeles otillräckligt, nödgats ur sina dispositionsmedel bestrida kostnaderna för anställande av ett extra biträde, som tillika, i den mån sådant medhunnits, handhaft de på en registrator ankommande åtgärderna.

Landskapsnämnden, som under den sedan dess tidigare i saken förflutna tiden blivit uti än högre grad övertygad om den absoluta nödvändigheten av de i dess sagda framställning äskade åtgärderna från Landstingets sida, tillåter sig förty uttala en förmodan att Landstinget i landskapets eget intresse skall härom kunna förena sig och härigenom vägen jämnas för landskapsförvaltningens ostörda gång.

Mariehamn, den 1 april 1924.

På Landskapsnämndens vägnar:

Samuelson

Reckhufelmann
T. f.